

Από τις γιορτές της Ορθοδοξίας, το Πάσχα κομίζει στους πιστούς τις πιο ακραίες συγκινήσεις, το μεγαλύτερο δράμα μα και τις περισσότερες ελπίδες.

Για την Κέρκυρα, υπάρχει μια κοινή ομολογία ότι το Πάσχα, γιορτάζεται με μια λαμπρή διαφορετικότητα.

Επτά εικόνες λοιπόν, από την Κυριακή του Πάσχα στο νησί των Φαιάκων που, μέσα στο εορταστικό κλίμα, συνήθως διαφεύγουν της προσοχής μας.

Συνοδεύονται από αντίστοιχα σχόλια, για τα συναισθήματα που γεννούν.

1. Την ώρα που στον Α. Σπυρίδωνα οι πιστοί συνέρρεαν κατά κύματα προκειμένου να προσκυνήσουν το σκήνωμα του Αγίου, στον παρακείμενο ναό του Α. Βασιλείου, ένα ηλικιωμένο ζευγάρι άλλαζε ήσυχες κουβέντες, μόνο του, πίσω από τα κηροπήγια του άδειου ναού.

2. Παλιό λιμάνι. Μπαταρισμένο, με το νερό να πλημμυρίζει τη μισή κουβέρτα, το ψαροκάικο με το περίεργο όνομα δεν αποτελεί εικόνα αισιοδοξίας. Κάποτε θα ήταν πολύτιμο εργαλείο που με κόπους και κινδύνους θα «τάιζε» τον καπετάνιο του και το πλήρωμα. Τώρα;

3. Οι παλιοί Κερκυραίοι το θυμούνται σαν ελαιουργικό εργοστάσιο. Τέλη δεκαετίας του 50, τότε που ο αιγιαλός έφτανε μέχρι τη μάντρα του. Λίγο αργότερα έγινε γαλακτοκομική

μονάδα. Βάστηξε έως το '63 – '64. Α.Ε.Β.Ε.Κ. ανέγραφε, το ξεχωρίζεις και σήμερα, στο περήφανο φουγάρο του. Σήμερα, που έχει δημιουργηθεί με επιχωματώσεις ο περιφερειακός δρόμος και το νέο λιμάνι η παλιά βιομηχανία καταρρέει, ως άλλο ένα δείγμα λάθος επιλογών.

4. Νέο λιμάνι. Στις 11.30, η «Αγία Ειρήνη», έχει λύσει και μαζεύει κάβους, έτοιμη να εκτελέσει το δρομολόγιό της για Ηγουμενίτσα. Λίγα οχήματα, ακόμα μικρότερο επιβατικό κοινό. Αναμενόμενο. Η εικόνα την επόμενη μέρα, την ίδια ώρα, στο ίδιο σημείο, ήταν ολότελα διαφορετική.

5. Με την αγαπημένη τους ομάδα υποβιβασμένη, χρεοκοπημένη και με, παρά το ένδοξο παρελθόν, άδηλο μέλλον, η επιταγή «λευτεριά στους οπαδούς», κάτω από αλυσίδα με λουκέτο μοιάζει με εικαστική παρέμβαση, παρά δικαιο ή παράλογο αίτημα.

6. Έξω από τα παλιά ανάκτορα. Είναι το επόμενο καλύτερο σκαλοπάτι συμπεριφοράς, από το να τα πεταχθούν χύδην στο δρόμο. Τακτοποιημένα σε μια εσοχή του δρόμου. Το πάθος και η έξη του Έλληνα για οποιοδήποτε είδος καφέ δεν συνοδεύεται από την αντίστοιχη επιμελητεία στην τακτοποίηση της χρησιμοποιημένης συσκευασίας.

7. Λίγο μετά τις οκτώ, πριν δύσει ο ήλιος σε μια μάλλον μελαγχολική νεφοσκεπή δύση, η

επιβλητική GS που μας ανέβασε και μας κατέβασε με άνεση και ταχύτητα στο βορειοδυτικότερο νησί της πατρίδας αναπαύεται μεγαλόπρεπα στη δροσιά του λιβαδιού του Ρόπα. Μετά από το Πασχαλινό τραπέζι, η σύντομη αυτή βόλτα ήταν τόσο ευχάριστη όσο και απαραίτητη.

υ.γ. Για το «ολοκληρωμένο ταξιδιωτικό πακέτο» από την επίσκεψη στην Κέρκυρα, αργότερα